

Dosarul nr.3ra-125/2019

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central (R. Pulbere)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (S. Iorgov, E. Clim, B. Bîrca)

ÎNCHEIERE

20 februarie 2019

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Tamara Chișca-Doneva
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Leontie Feniuc,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Leontie Feniuc
împotriva Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr.6,
mun.Chișinău privind obligarea efectuării recalculării plăților pentru serviciile
comunale și încasarea prejudiciului moral,
împotriva deciziei din 18 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La 26 decembrie 2017 Leontie Feniuc a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr.6,
mun.Chișinău cu privire la obligarea pârîtului la efectuarea recalculării plăților
serviciilor comunale și încasarea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, Întreprinderea Municipală de
Gestionare a Fondului Locativ nr.6, mun.Chișinău a lăsat fără răspuns și executare
cererea prealabilă din 14 aprilie 2017, prin care a solicitat recalcularea plăților
serviciilor comunale pentru locul de consum, apartamentul nr.XXX din XXX, în
legătură cu lipsa la domiciliu a soției sale, aceasta fiind plecată peste hotarele țării.

A solicitat în conformitate cu prevederile Legii privind apărarea drepturilor
consumatorului, art.19 alin. (2), art.26 alin. (1) din Legea contenciosului
administrativ și art.1404 alin. (1), (2) Cod civil, obligarea pârîtului de a efectua
recalcularea serviciilor comunale și necomunale neprestate din 14 aprilie 2017 pînă
la 30 martie 2018 și încasarea prejudiciului moral în mărime de 9 000 lei.

Prin hotărârea din 20 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, s-a
respins cererea de chemare în judecată a lui Leontie Feniuc împotriva Întreprinderii
Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr.6, mun.Chișinău cu privire la
obligarea pârîtului la efectuarea recalculării plăților serviciilor comunale și
încasarea prejudiciului moral.

Prin decizia din 18 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Leontie Feniuc și s-a menținut hotărârea din 20 iunie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Central.

În susținerea soluției date instanța de apel a concluzionat că soluția primei instanțe este justă și argumentată, bazată pe cercetarea sub toate aspectele a probatoriului administrat, fiind în concordanță cu normele ce guvernează speța.

A reținut că argumentele apelantului cu privire la faptul că instanța de fond a interpretat și a aplicat eronat legea sunt neîntemeiate or, apelantul nu a probat temeinicia afirmațiilor sale, argumentele apelului fiind neîntemeiate. Instanța de fond a stabilit toate circumstanțele cauzei și a apreciat just probele administrate.

La 06 decembrie 2018 Leontie Feniuc a declarat recurs împotriva deciziei din 18 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere integrală a acțiunii.

În susținerea recursului a invocat prevederile art. 432 alin. (2), lit.a), b) Cod de procedură civilă.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu hotărârile instanțelor ierarhic inferioare și a menționat că decizia instanței de apel este ilicită și ilegală emisă cu încălcarea prevederilor art.12 alin. (2) Cod de procedură civilă, art.24 alin. (2), art.25 alin. (3) al Legii contenciosului administrativ nr.793 din 10 februarie 2000, art.1404 alin. (1), (2) Cod civil, art.5 alin. (3) Legii cu privire la actele normative, art.386 alin. (1), lit.d), art.387 lit.a) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului confirmă faptul că decizia din 18 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată pentru cunoștință părților la proces la 20 noiembrie 2018 (f.d. 74), însă lipsește confirmarea recepționării acesteia. Astfel, recursul declarat de către Leontie Feniuc la 06 decembrie 2018 se consideră depus în termen.

În conformitate cu art.439 alin.(2), (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Leontie Feniuc este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art.432 Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art.433 lit.a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Leontie Feniuc, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu redă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei se precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de

recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art.130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cît privește dreptul justițiabilului „de a fi auzit de o instanță”, garantat de art. 6 § 1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, instanța notează că obligația de a motiva o hotărîre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză (a se vedea *inter alia*, *Helle vs Finlanda*, 19 decembrie 1997, parag.55; *Hansen vs Norvegia*, 2 octombrie 2014, parag.71-74). De fapt în concepția instanței europene, articolul 6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs, care întemeindu-se pe dispozițiile legale specificate, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes”, ceea ce s-a constatat în cazul de față (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Papaioannou vs Grecia*, 2 iunie 2016, parag.45 sau *Baydar vs Olanda*, 24 aprilie 2018, parag.46).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție concluzionează de a considera recursul declarat de Leontie Feniuc ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit.a), 440 alin.(1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Leontie Feniuc.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală

Tamara Chișca-Doneva

Victor Burduh